בס"ד

יום ב', כ"ג בתמוז תשנ"ז (28 ביולי)

"עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם"

אבא קובנר, 1978

על עניני התקופה:

המקדש

מתאספרו אבותינו מצרים בבל, וב"ה השני הוקם על תלו, שאלו אלקותינו מן הנביאים והקריבו את הקרבנות הללו (17 בתמוז, תשעה באב, צום גדליה, עשרה בטבת).

אומר להם הנביא (לכורש):

הללו לא במתים אלא את עזונותיכם. ועד"ן לא שבתם מטעותיכם והיובם תורשים רעה איש את אחיו ומונעים חסד איש מרעהו. ולבבר ה' אתם נותנים כתף סוררת. וה"ב אתם לתטיב את דרכיכם. ואת הקרבנות יהפכו לששון ולשמחה. והאמת והשלום אהבו =

ומתאספרו בתשובה, בטלו הקרבנות כל ימי וב"ה השני.

קרשו חכמינו: מפני שכתוב: והאמת והשלום אהבו"?

אלא:

בפתן ש"ה שלום ואמת באחד, וכי ישראל ת"ה תקיפה ושקטה, בזמים אתם מלחמה. ואם ת"ן, ומשך בשעבוד, ת"ב אתם לחזק. ואם אין שעבוד אמור ואין לם לאולה שמחה - לא מסרה התורה אלא לחכמים שבדור:

יראו בורך - יבטלו את התענית,

לא יראו בורך, יקיימו את הקרבנות כמשפט. [מסכת ראש השנה, ג:]

ועל מטלת צום תשעה באב, שאין כת ב"ד חכמים שבטלו עד ש"בנה ב"ת המקדש על מכונו, ורוב ישראל ישוב מגלותם לארצינו הקדושה במהרה בימינו, אמן.

יום נעים!